

מסורת הש"ס

(א) כִּיב קמח; וזה מד.
 (ב) כִּיב קמח; מחסות :
 זכאים לבא. (ג) [כיב קה].
 (ד) [תוספתא פ"ט, ה] ל"ל
 חליה שלו. יע"נ. (ו) ולחם
 בביסה נכ' תשמע כפי'
 הראשון ע"י מעררי לשון
 מן צילת סוף הפרה לא).
 (ז) יע"נ. (ח) [לקמן קט].
 (ט) [כ"ב דף המכ.]

וּס' חַד מִקְמַא'

בתרומה לא יאכלו עבדי אֵלן ברזל בתרומה לפי שהן של יורשים ויש לעובר בהן חלק ואין לעובר בה להאכילן בתרומה אי משום דקסבר עובר במצי זרה וזו היא זו משום דקסבר ילוד מאכיל שאין ילוד אין מאכיל שנאמר (ויקרא כג) ויליד ביתו הם יאכלו בתלמוד קרי ביה יאכילו: **השעבור פוסל.** אם כן וכן נמצא לישראל והניחה מעוברת אצל לה בה אחר פוסלה מלגוב לבית אביה נגעוריה: **ואינו מאכיל.** אם בת ישראל נסכן היא ומה והניחה מעוברת אין בעובר לה האכילה וה"ה לעבדים: **אף בה כהן נסכן.** ויו"ד לחמרת שאין ילוד אינו מאכיל היאך העבדים אוכלין בתרומה מפני חלקו של עובר שהרי עבדיו הן ואין לרובים אלא בשבילו והוא אצל בו כן מאכיל **גב' במצי כהנס.** בת כהן מעוברת מבכה. אין חמרת משום ורות ליכא ואי משום שאין ילוד איכה: וזו לא שמעתי. לחסור אלא להיחמר: **יש לו בנים.** אחרים לבד מעובר זה: **אוכלים.** העבדים בשביל עובר דעובר לית ליה וזכיה: **בשביל משפחה.** שאין אחד מישראל שאין לו יורשין וכל זמן שלא נולד העובר וזכה הקרוב לירושתו והן ואוכלים בנים: **וו דברי רבי יוסי** **כל סבירא** גיטא: **נשואל** דעובר אי ליה וזכיה: **בנדחא.** בעל אנדה. **י"א** שם מקום שהוא בצבל ששמו **בנדח:** **כי עשרה.** לפרסם את הדבר: **הניח בנים.** הנדח ואלו הניחה מעוברת: **אלו ואלו.** עבד מלוג ועבדי אֵלן ברזל אוכלין דעבדי מלוג אוכלין בשבילה שהיא אוכלת בשביל בניה ועבדי אֵלן ברזל אוכלין בשביל בנים: **הניחה מעוברת.** ואלו הניח לה בנים: **אלו ואלו אין אוכלין.** שהעובר אינו מאכיל לה את אמו ולא את העבדים: **הניח בנים והניחה מעוברת עבדי מלוג אוכלים.** שהם שלה ואין לעובר חלק בהן והיא אוכלת בשביל בניה: **עבדי אֵלן ברזל לא יאכלו מפני חלקו של עובר.** שיש לו חלק בהן דלית לה זכיה ולא ידעינן הי מתרמי לחלקן לפיכך עבדים אֵלן אֵלן לאכיל: **השעבור פוסל.** בת כהן המעוברת מישראל: **ואינו מאכיל.** בת ישראל המעוברת מבכה ולא את עבדי: **הם מאכלת.** לקמן מפרש **לה:** **כולן זכרים ואלו נקבות** **ה"ב זכרים יאכלו כולן נקבות** **לא יאכלו.** אם יש זכר בבנים אוכלים העבדים בשבילו ולא חיישינן לחלקו של עובר דשמה נקבה ואין ואין חל בעל במקום כן ויחל זכר הוא שמה תפיל שכל הידורות מתהוים זכרים ומתהוים נקבות ויש שמפילות סמוך מיעוטא דמפילות למתהוה דנקיות וזו הו"ה זכרים אֵלן חיישינן לרש מעיטא לא יאכלו שמה יאכיל עובר זכר כי: **סמי**

וְשִׁמְרֵם הָלוֹה יֵאָזַר לְחִירוֹת וְהַמְלוּה
בַּסֶּפֶר. שֶׁהֵיא אֶלֶף וְזוֹ דַּהּ מֵאֵי דֹאשְׁבָחוֹ
וְיִשְׁקַל לֹא. אֲלֵא שֶׁלֹּה הֵן עוֹלָמִי קמ"ל:
פּ שֵׁשׁ לֵה בְנִים הֵימֵנו וְהִיא אוֹכֵלֶת

ושחרור מפקיעין מיד
"הכניסה לו שני כ
ועמדו על שני אלפים
ואחד נותנת דמים ו
אביה מאי קא משמ
דידה הוי הא אמרה
מזה דתימא ה"מ
בכתובתה אבל מית
מתני' בבת ישראל
והניחה מעוברת לא
מפני חלקו של עובר
מאכיל דברי ר' יוס
לנו על בת ישראל
ומת והניחה מעובר
בתרומה מפני חלק
לחו מעמא דרבי יוס
ממנו יצא דהיינו

במקו זרה וז' הוא
שאינו ילוד אינו מא
לעובר במעי כהנת
מעמא דרבי יוסי דקק
הוא רב יוסף אמר
אינו מאכיל מתיבי א
שהעדת לנו על כ
לכהן מהו אמר להם
אי אמרת בשלמא ע
היינו דקא"ל זו שמעו
אי אמרת ילוד מאכיל
מאי זו שמעתי זו
קשיא אמר רב יהודה
ר' יוסי וכלל כחמיו
אוכלים משום בני א
אחים אין לו אחים
כולה זו ולא ס"ל הא
בגדתאה פוק אייתר
לך באנשייהו המוכה
וס"ל מאי קמ"ל דפ
יוסי ומי פליגי (ב) מ
העיד ר' יוסי מפי ש
אמר רב איש מי קת
דמוסתבר טעמיה ת
אוכלים הניחא מע
אוכלים הניחא בני
מלוג אוכלים כדרך
ברזל לא יאכלו מ
שהעובר פוסל ואינו
רבי ישמעאל ברבי
הבת מאכלת הני
אומר זכרים יאכלו
שמוא ימצא עובר זכ
כלום מאי איריא ש
תפיק ליה דנקבה
קאמר חדא דנקבה
ימצא עובר זכר וא
כלום זכרים יאכלו

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות

פרק שביעי יבמות סז.

פוסל ואין מאביל. נראה לפרש שהעובר פוסל בעבדי אביו ואין מאכיל את אמו דתרוויחו אעבדים ליכא למימר פוסל בעבדי אביו ואין מחביל בעבדי אביו דקנין דשטמעותין דפוסל הכי משמחת שיאכיל ונקומטנס פירש כולה מילתא אלאו וועג"ז דלעבדים קאי ה"ק שהעובר פוסל ואין מחביל ואין מאכיל דפוסל: **למא** נפק מינה לעובר בסעי' בהנה. אע"ג דע"כ דרשין הו"א דרשא דילוד מאכיל דמהא עטמא אמרין לקמן דנת שראל לכהן והיחא מעשרת דלא מחביל דהתם וזו שייך עטמא דעובר במעו זרה זר הוא דאפילו זר מאכיל את אמו ואפילו ממזר דלמחרין לקמן דו"ט: מ"מ מביע"א כ"ה לענין עבדים דליכא למימר דוקא לענין אמו דנתנ בה קרא ויליך ביהוה וזו דרשין ילוד מאכיל אצל עבדים שאולוס מעטס קנין כספו לא קאמר קרא ילוד מאכיל אפילו ילוד לא

ל עובר: גמ' איבערא
משום דקסבר עובר
דלמא ילוד מאכיל
ל למאי נפקא מינה
אי אמר רבה היינו
ד עובר במעי זרה זר
ד מאכיל שאין ילוד
ד לו לר' יוסי מאחר
שראל לכהן בת כהן
שמעתי וזו לא שמעתי
שמעתי וזו לא שמעתי

[illegible]

דמיון שכל אותן שלפנינו נקבות יש לעובר חלק בהן אפילו היא נקבה:

[illegible]

עין משפט
ור מצוד

ה' א מ"א פכ"ב מהל'
אישות הלכה טו
ישיע אה"ע ק"י פח
סעיף 12
ב ג מ"י פ"ח מהל'
תדומות הל' ד טז
י"ד ק"י שלא:
ח ד ה מ"י עס טז עס:

הגהות הב"ח

(ח) גם' ומי פליגי והאמר
ר' זכאי מ שדות:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות ישיבים

[illegible][illegible]

(א) גרסה דליל (מי שזה שלקח מן האשה בעל הוא יכולה מן הלקוחות).